

Ioan Găbudean s-a născut pe 25 februarie 1951, la Cipău, județul Mureș. Studii: școala primară în satul Cipău, clasele V-VII în comuna Ogra, clasa a VIII-a în comuna Iernut, Liceul Teoretic din Iernut (1966-1970), Institutul Pedagogic din Târgu-Mureș, Facultatea de Filologie-Istorie (1970- 1974). Ocupația: profesor din 1970 în diferite localități din județul Mureș. Titluri, premii literare: membru al Societății de Haiku din Constanța, 1993; fondator și redactor-șef al revistei de haiku ORFEU, Tg.-Mureș, 1998; membru al Uniunii Scriitorilor din România, 2000; președintele Clubului Național de Haiku, „Bucurii efemere”, Tg.- Mureș, 2002; shogun de Iernut, titlu acordat de ziarul Mureșul cu ocazia zilelor orașului Iernut, 30 august 2002. După 1989 a avut activitate redacțională la diverse ziare și reviste mureșene: Magazin ilustrat, Al-pha, Târnava, Societatea încotro, Informația mureșeană, Orfeu, Ambasador, Universul scriitorilor, LitArt. Colaborări cu poezie la: Vatra, Luceafărul, Flacăra, Orizont, Familia, Steaua, Albatros, Târnavă, Orion, Orfeu, Ambasador, Arca, Discobolul, Sinteze literare, Mihai Eminescu (Australia), Mirrors, Modern Haiku (S.U.A.), Silarus (Italia), Europoesie (Franța), Ko, Mainichi Daily News (Japonia), Poetcrit (India), Lotos, Haiku Novine, Haiku Informator (Yugoslavia), Blithe Spirit (Anglia) etc. Nominalizat „Man of the Year 2000” de către American Biographical Institute, Carolina de Nord (S.U.A.).

DEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Premii literare: Premiul I la concursul literar Liviu Rebreanu, Tg.-Mureș, 1989; Premiul I la concursul de poezie Tinere condeie, Târnăveni, 1989; Premiul I la concursul literar Romulus Guga, Tg-Mureș, 1995; Premiul I (poezie) la cea de-a III-a ediție a Festivalului de creație literară Octavian Goga, Cluj-Napoca, 1997; Premiul pentru poezie al Filialei Tg.-Mureș a Uniunii Scriitorilor din România: 2001, 2009, 2012, 2014, 2017; Premiul Inspectoratului Școlar Județean Alba la Concursul Internațional „Lucian Blaga”, Sebeș-Alba, 2002.

Cărți publicate: Adio romantism (1992, poezie clasică și modernă, debut editorial); Voi plânge pe umerii tăi de șampanie (1993, poezie clasică și modernă); Sfaturi pentru împlânzirea statuilor (1994, poezie clasică și modernă); Casă de vânzare (2003, proză scurtă); Cu Pegasul la potcovar (2005, epigrame); Amurguri (2016, poezie clasică); Ecouri din trecutul apropiat (2019, poezie clasică); Plutesc și uneori chiar zbor (2020, poezie clasică și modernă); Grădinile suspendate ale Melancoliei (2021, poezie clasică și modernă); Zăpezi răstignite (2021, poezie clasică și modernă); Privind bobul de rouă (2021, poezie clasică și modernă); Autoportret cu clepsidre (2022, poezie clasică și modernă) și multe altele.

PASIUNEA ȘAHULUI Eram un bun jucător de șah. Aveam un vecin, cojocar de meserie și rudă depărtată, tetea Augustin. Eram vecini și pasionați amândoi de jocul cu pătrate albe și negre. Mai totdeauna avea mult de lucru. Nu avea timp de jocul acesta elegant. Dar îl provocam la câte o partidă și făceam apoi șapte, opt, căci totul era ca un drog, vă rog să mă credeți: de ce joci, ai tot

juca. Soția îl tot certa că-și pierde timpul de pomană. Odată știu că am jucat cu un „șorof” în loc de regină, pierdută în nu se știe ce împrejurări. Trebuia să-mi amintesc mereu ce reprezintă acel obiect straniu de pe tabla de șah. Atunci, în iernile geroase, priveam din atelier luna galbenă ca lămâia și auzeam urletele lupilor hămesiti. Starea aceea ciudată m-a urmărit până în iarna anului 1996, când am scris acest haiku: Seară de iarnă - odată cu ceaiul urletele lupilor.

ADIO, ROMANTISM

S-a dus diligența, adio romantism
pistoale cu capsă și dopuri
femei cu rochii lungi și ochi
alunecoși
cai înnebuniti în galopuri.
S-a dus și colbul de argint
șeriful cu stea de tinichea
cu greu mai scoatem din buzunare
câte-o mototolită și galbenă lalea.
Lumea nu mai are senzații tari
câmpia sub stele e-o pudică
domnișoară
și trec caii din lună dresați
ca după prima victorie să moară.
E mult de când n-am mai prins
greieri
și n-am zburat cu libelulele subțiri
toată candoarea din noi a trecut
în grădinile suspendate cu
trandafiri...

OCHII TĂI

Ochii tăi incendiau macii palizi
ai dimineții
aruncau în aer depozitele
de sentimente nesincere
opreau apele cascadelor
primejdioase
și cele mai mari avalanșe
ochii tăi dărâmau zidurile
tuturor indoielilor
și construiau piramide
pentru zeul iubirii...
Ochii tăi, doamne, cum să-i uit
ochii tăi care incendiau
macii palizi ai dimineții
și cărora le dedic în fiecare zi
cele mai frumoase poeme de
dragoste.

EU SUNT POET

Eu sunt Poet
nu sunt manager

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

nu mă-ntrebați
câte stele sclipesc pe cer câte flori
sunt vizitate
de către fluturi
câți greieri cântă vara-n Univers
nu mă-ntrebați de câte ori am fost
fericit
sau nefericit în această viață
second-hand.
N-o să vă răspund...
Dar mi-e de ajuns o singură stea o
singură floare, un singur greier
ca să refac Universul
în cele mai mici amănunte!
Eu nu sunt manager!
eu sunt doar Poet
frate bun cu dorul și melancolia
căutând mereu
calea regală a sentimentelor...

IUBITO, PLECI...

Alerg cu câinii mei de zor
la capătul pădurii adormite
tu ești acolo, mă privești
și te ascunzi în hainele cernite.
Nu-ți plac nici câinii mei
nici silueta mea subțire
tu ești acolo, mă privești
și mă contempi ca pe-o amintire.
Și singur sunt, doar lătrături în jur
în acrul sonor ce mă-nconjoară
tu ești acolo, mă privești
frumoasă ca o caprioară.
Și vrei să fugi cât mai departe
de câinii mei cu glas de ceară
tu ești acolo, mă privești
pe când la capătul pădurii
adormite-i seară.
Alerg cu câinii mei de zor
la capătul pădurii adormite
tu ești acolo, mă privești
și-mi lași cadou blazonul cu ispite!

ACASĂ

Acasă la Cipău
beau apă sfințită de stele
care se scaldă în fântână
noapte de noapte.
Acasă la Cipău
sunt cei mai sfioși greieri

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

din galaxie, așa cred eu
de-aceia îi iubesc atât de mult...
Acasă la Cipău
fumul e ca un blazon vechi
cu gust de palincă de prune
și briză de mare.
Acasă la Cipău
cimitirul mă așteaptă
cu toți morții cei dragi
gata de înviere.
Acasă la Cipău
mă răscolesc atâtea amintiri
și pășesc prin roua dimineții
ca un copil desculț și fericit....

MESTEACĂNUL

Mesteacăn al meu, de argint
te caut în fiecare noapte
când nu am adăpost, nici alint
și noaptea e plină de șoapte.
Te văd noapte de noapte ca pe un
fulger
prietên al meu, necondiționat
doar tu mă faci să sper
într-o lume în care sunt condamnat.
Fulgerul meu alb din noaptea cu
vise
mă ghidez iarăși după aura ta
într-o lume cu gratii și uși închise
pe tine doar te mai am în inima
mea!

RONDELUL SUPERFERICIRII

Sunt foarte fericit, e toamnă
Sperietoarea mă alintă
Așa cum știe doar o doamnă
Să te provoace și să mintă!
Adesea fericirea-nseamnă
Și să te legeni într-o hintă,
Sunt foarte fericit, e toamnă
Sperietoarea mă alintă
Pe câmpuri totul se întoamnă
Miroase dulce a plăcintă
Și gândurile mă îndeamnă
Să hoinăresc fără vreo țintă
Sunt foarte fericit, e toamnă...

Doina Bârcă